

ת"פ 59515/10/13 - מדינת ישראל נגד אילן סעדיה שושנה

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 59515-10-13 מדינת ישראל נ' שושנה

לפני
כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

אילן סעדיה שושנה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של התחזות כאדם אחר, לפי סעיף 441 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין; זיוף, לפי סעיף 418 לחוק העונשין; שימוש במסמך מזויף, לפי סעיף 420 לחוק העונשין; נהיגה בזמן פסילה, לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש) תשכ"א-1961 (להלן - פקודת התעבורה); נהיגה ללא רישיון נהיגה, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה; הפרת תמרוך, לפי סעיף 62(8) לפקודת התעבורה; סטייה מנתיב נסיעה, לפי סעיף 40 לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961 (להלן - תקנות התעבורה); חציית קו הפרדה רצוף, לפי סעיף 36 לתקנות התעבורה; ונהיגה נגד כיוון התנועה, לפי סעיף 37 לתקנות התעבורה.

2. בהתאם לעובדות האישום, בין השנים 2009-2013, במספר רב של הזדמנויות, התחזה הנאשם לאחיו באמצעות רישיון נהיגה שזייף ובו פרטי זהותו של האח עם תמונתו שלו. כך עשה הנאשם בכל פעם שנעצר על-ידי שוטר ונדרש להציג רישיון נהיגה בעקבות עבירות תנועה שביצע כגון: נסיעה נגד כיוון התנועה, סטייה מנתיב, חציית קו הפרדה ועוד, והכל כמפורט בכתב האישום. כאשר נדרש הנאשם באחת הפעמים להתייצב לשימוע בעקבות עבירת תנועה שביצע, התחזה בפני החוקר לאחיו ואף חתם בשם האח על טופס שימוע בו נפסל רישיונו ל-30 יום. בהמשך, לא ציית הנאשם להוראת הפסילה ונהג חרף כך וכאשר נעצר בגין עבירות תנועה נוספות, התחזה שוב לאחיו ואף ניסה להימלט מהשוטרים עד שנעצר לאחר מרדף רגלי. גם בחקירה במשטרה המשיך הנאשם להתחזות לאחיו.

3. להשלמת התמונה יובהר כי במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי יוטל על הנאשם מאסר בפועל למשך 6 חודשים, אשר ניתן לשאת בו בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת חיובית של הממונה, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון נהיגה מלהחזיק או להוציא רישיון.

4. הסדר הטיעון הוצג ביום 15.3.15 ולאורו הוריתי על קבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. הנאשם לא התייצב לראיון אצל הממונה ומאותו יום לא התייצב עוד לדיוני בית המשפט. ההליכים בעניינו הותלו לאור כך, וחודשו ביום 10.12.18 לאחר איתורו. לאחר חידוש ההליכים דחיתי את בקשת הנאשם לדחות את מועד הטיעונים לעונש עד אשר תתקבל החלטה בתיק מעצר התלוי ועומד נגדו ולאור כך הצדדים טענו לעונש.

5. ב"כ המאשימה ביקש לכבד את ההסדר. לשאלתי בדבר הנימוקים להסדר התקשה ב"כ המאשימה למסור תשובות ואפשר שהדבר נבע מחלופי הזמן שמאז ערכת ההסדר והיעדר תיעוד בתיק החקירה, אך לאחר התייעצות טען כי "היו קשיים ראייתיים".

6. ב"כ הנאשם ביקש אף הוא לכבד את ההסדר וציין כי בבסיסו קשיים ראייתיים. הסנגור לא ביקש לקבל חו"ד ממונה פעם נוספת וביקש כי ההסדר יכובד על דרך כליאה.

7. הנאשם תיאר את נסיבות חייו וציין כי הוא זקוק לגמילה מסמים.

דין והכרעה

8. כאמור הצדדים הציגו הסדר טיעון הכולל ענישה מוסכמת. טרם בואי לקבוע אם לאמץ את הסדר הטיעון, אציין כי בבית המשפט העליון הובעו דעות שונות בעניין השאלה האם יש צורך לקבוע מתחם ענישה מקום בו קיים הסדר טיעון ו"נראה שטרם נקבעה הלכה מחייבת בנדון" (ע"פ 8109/15 **אהרון אביטן נ' מדינת ישראל** (9.6.16)). עם זאת, ברי כי "אין בית המשפט כבול לעונש או לטווח ענישה שהוסכם בין הצדדים בהסדר טיעון, ועליו להחליט בהתאם לשיקול דעתו אם לכבד הסכמות אלה אם לאו. זאת, בהתחשב עם סבירות ההקלות שניתנו לנאשם בהסדר הטיעון והשיקולים שעמדו ביסוד הקלות אלה, מבחינת התאמתם לאינטרס הציבורי ולקידום תכליות המשפט הפלילי" (ע"פ 4301/15 **יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל** (5.1.16)). אציין כי בשל הצורך לבחון את סבירות ההקלה לה זכה הנאשם, בעטיו של הסדר הטיעון, נומקה העמדה המצדדת בצורך בקביעת מתחם ענישה גם במקרה של הסדר טיעון, בכך שהדבר יוצר שקיפות, כך שהציבור זוכה לדעת בבירור את מידת ההקלה לה זכה הנאשם בשל הסדר הטיעון (עמדת השופט מלצר בע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.13)). כמו כן נומקה עמדה זו בכך שהדבר מעמיד בפני בית המשפט כלי מדידה יעיל לבחינת סבירות הסדר הטיעון "לפחות במקרים בהם סבירות הסדר הטיעון אינה ברורה על פניה" (עמדת השופט מזוז בע"פ 4301/15 **יאשיהו יוסף פינטו נ' מדינת ישראל** (5.1.16)). וראו גם: אורן איל-גזל "**העונש ההולם לא תמיד יהלום**", עורך הדין 70 (אוקטובר 2013)). עם זאת, כאמור, אין מדובר בהלכה מחייבת והנושא טרם הוכרע. בשים לב לעונש המוסכם, ראיתי לנכון להתייחס בקצרה לשאלת מתחם הענישה ההולם עבירות אלו.

9. כתב האישום מונה עבירות רבות שבוצעו במהלך מספר שנים. עם זאת, ברי שקיים חוט מקשר זהה וברור בין כולן וכי מדובר בתכנית עבריינית אחת מרובת פרטים. מכאן סבור אני שמדובר באירוע אחד הכולל מספר עבירות, וזאת בהתאם למבחן קשר ההדוק, ועל כן יש לקבוע מתחם עונש אחד (ראו: ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל**).

(29.10.14); ע"פ 2519/14 קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14) רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מדינת ישראל ((7.5.15)).

10. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** במעשיו פגע הנאשם בערכים רבים ובהם בזכות לפרטיות של אחיו כמו גם בזכותו לשם טוב (בשל רישום עבירות תעבורה על שמו). בנוסף פגע הנאשם בשלטון החוק ובזכות משתמשי הדרך לביטחון ושלמות גופם.

11. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** מדובר בעבירות שתוכננו היטב, בקפידה ובתחכום. הנאשם התמיד במרמה שנים רבות ולא חדל גם כאשר נדרש למסור את פרטיו בפני השוטרים. הנזק שנגרם "מהתקלה המשפטית" שיצר הנאשם (בכך שהורשע אדם חף מפשע בעבירות שהוא עבר) ממשי והדברים ברורים.

12. **מדיניות הענישה:** לצורך בחינת מדיניות הענישה אפנה לרע"פ 4692/15 אליהו נ' מדינת ישראל (15.7.15), בו הורשע נאשם בזיוף רישיון נהיגה זמני (ללא עבירות של נהיגה ללא רישיון). בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר ועד 10 חודשי מאסר והטיל עליו שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות. ערעורו לבית המשפט המחוזי והעליון נדחה; רע"פ 6796/16 מאמון טוויל נ' מדינת ישראל (12.9.3), בו הורשע נאשם בנהיגה בזמן פסילה זיוף מסמכי רכב, עת טשטש סימני רכב בו נהג ללא ביטוח והציג בכזב מסמכי רכב השייכים לרכבו של גיסו כאילו הם שייכים לרכב בו נהג. על הנאשם הוטל עונש של 7 חודשי מאסר וענישה נלוות. ערעורו לבית המשפט המחוזי והעליון, נדחה; רע"פ 7074/13 יורם אליאב נ' מדינת ישראל (20.10.13), בו הוטלו על נאשם שהורשע בעבירות של שימוש ברישיון נהיגה מזויף, נהיגה ללא רישיון נהיגה, הפרעה לשוטרי ושיבוש הליכי משפט, עונש מאסר בן 7 חודשים.

13. לאור כל זאת, בהביאי בחשבון את העיקרון המנחה בענישה - הלימה, הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ויתר הנסיבות כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין, סברתי כי מתחם הענישה ההולם את כל העבירות בנסיבותיו של מקרה זה (המהוות אירוע אחד) נע בין 9 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר.

14. העונש עליו הסכימו הצדדים חורג ממתחם הענישה ההולם אירוע זה ובוודאי חורג מהעונש שהיה ראוי להטיל על הנאשם, לאור עברו הפלילי והיעדר כל אופק שיקומי. לאור כך שקלתי בכובד ראש אם לכבד את ההסדר. עם זאת בהתאם להלכה שנקבעה בע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל (25.12.02), לפיה ככלל יכבד בית המשפט הסדר אליו הגיעו הצדדים אם מצאו כמאזן נכונה בין טובת ההנאה שיש להעניק לנאשם בשל הודאתו וויתורו על ניהול משפטו, לבין האינטרס הציבורי. במקרה זה יש ליתן משקל להצהרת המאשימה בדבר קושי ראייתי. במקרים מסוג זה מרווח התערבותו של בית המשפט מצומצם עוד יותר ו"סטיה מהסדר טיעון תיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד" (ע"פ 7757/11 פלוני נ' מדינת ישראל (13.2.13)). לאור כך אכבד את ההסדר.

15. **סיכומי דבר מוטלים על הנאשם העונשים הבאים:**

א. 6 חודשי מאסר בפועל.

ב. מאסר בן 4 חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו אחת או יותר מעבירות אלו: נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, זיוף, התחזות לאדם אחר.

ג. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 24 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם. הסנגור יוודא הפקדת רישיון, או תחליף, ככל שהדבר נדרש בהתאם לנתוני הנאשם.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו טבת תשע"ט, 23 דצמבר 2018, במעמד הצדדים.